

סרט: בן דודי ויני

במאי: ג'ונתן לין

תסריט: דל לאונר

הוסיף למאגר: בוריס באך

שופט:

נא לשבת. מקרה ראשון מדינת אלבמה, נגד ויליאם רוברט גמביני, וסטנלי מרקוס רוטנסטיין.
סניגור, הלקוחות שלך מואשמים ברצח מדרגה ראשונה, מה הם טוענים להגנתם?

ויני:

כבודו, הלקוחות שלי... (ידיים על השולחן, לא קם מהכיסא)

שופט:

אל תדבר אלי כשאתה יושב על הכיסא הזה!

ויני:

אבל הוא אמר לי לשבת כאן... (מסתכל לצדדים, מצביע על העו"ד השכן)

שופט:

כשאתה פונה לבית המשפט אתה תקום ותדבר אלי בקול צלול וברור.

ויני:

(מכחכח בגרונו) מצטער. הלקוחות שלי... (ידיים בכיסים)

שופט:

מה אתה לובש?

ויני:

אה?

שופט:

מה אתה לובש?

ויני:

אני לובש בגדים! (פאוזה) אני לא מבין את השאלה... (מסתכל מסביב, על עצמו)

שופט:

כשאתה נכנס לבית המשפט הזה נראה כמו שאתה נראה, אתה לא מעליב רק אותי אלא גם את בית המשפט כולו.

ויני:

אני מתנצל, אדוני, אבל ככה אני מתלבש.

שופט:

בפעם הבאה שתגיע לבית המשפט שלי, אתה תיראה כמו עו"ד. ואני מתכוון שאתה תסרק את השיער, ותלבש חליפה ועניבה, ומוטב שהחליפה הזאת תהיה עשויה מאיזה בד משובח. אתה מבין אותי?

ויני:

כן בסדר, השופט, בסדר.

שופט:

יפה, אתה יכול להמשיך. מה קו ההגנה של הלקוחות שלך?

ויני:

הלקוחות שלי נתפסו בגניבת קופסת שימורים של טונה.

שופט:

מה אתה אומר לי, שהם טוענים לחפות מפשע?

ויני:

לא, אני רק מנסה להסביר...

שופט:

אני לא רוצה לשמוע הסברים, במדינת אלבמה יש הליך ברור, וההליך הזה כרגע כרוך בהצגת קו ההגנה. זה ברור?

ויני:

כן, אבל נראה שנפל כאן בלבול רציני.

שופט:

מר גמביני... (מסמן עם האצבע)

ויני:

אתה מבין, הלקוחות שלי... (מגיב לסימוני היד של השופט) כל הדרך ללכת?

שופט:

כל מה שאני מבקש ממך זו תשובה פשוטה לשאלה פשוטה, אשמים או חפים מפשע.

ויני:

אבל הלקוחות שלי לא עשו שום דבר

שופט:

פעם נוספת התקשורת השתבשה, נראה לי שאתה רוצה לדלג על הצגת קו ההגנה, ללכת ישר למשפט, לדלג על זה ולקבל ביטול.

טוב אין לי כוונה להמציא מחדש את כל ההליך המשפטי רק משום שמצאת

את עצמך בעמדה הייחודית של הגנה על לקוחות שאומרים שהם לא עשו את זה. אני לא רוצה לשמוע פרשנות, טענות או דעות. אם אשמע משהו אחר מאשמים או חפים מפשע אתה תואשם בבזיון בית המשפט.

ואני לא רוצה לשמוע אותך מכחכח בגרון, אני מקווה שאני ברור.

עכשיו, מה קו ההגנה שלהלקוחות שלך? (לאט כמו לילד מפגר)

ויני:

אני חושב שאני מבין את העניין

שופט:

לא, אני לא חושב שאתה מבין. אתה כעת מואשם בבזיון בית המשפט, אתה רוצה שני סעיפי בזיון?

ויני:

חפים מפשע!

שופט:

תודה לך, דמי ערבות \$200,000 (פטיש)